

РЕШЕНИЕ

№ 3278

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 13.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **9426** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.65, ал.4 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ и е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК./

Със Заповед №РД-09-424/08.12.2010г., издадена от К. Р. "П."-Столична община, основание чл.65 от ЗОС и чл.34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/ е наредено да се иземе общинско жилище, находящо се в гр.С., С., У."К. Д.", „Р. .1, състоящо се от две стаи в дясно /АОС №15/1996г./ от Р. Б. С. и членовете на семейството й, които го държат без правно основание.

Така постановената заповед, в срока по чл.149, ал.1 от АПК и по реда на чл.152 АПК е било обжалвана от Р. Б. С., в качеството на неблагоприятно засегнат от заповедта адресат. С жалбата е изразено общо недоволство от оспорения акт, без да се сочат основания за неговата незаконосъобразност. Конкретно жалбоподателят С. твърди, че е заплатила задълженията, които произтичали от наемното отношение; че има болно дете на шест години и че тя и членовете на семейството й няма къде другаде да живеят.

С писмения отговор по жалбата, обективиран в съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена съда, ответникът аргументирано оспорва основателността на жалбата.

В с.з. пред Административен съд-С. град, жалбоподателят С. се явява лично и с адв.Г,

който поддържа жалбата и моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед.

Ответникът не се представлява в с.з.

Заинтересованите страни Г. Ц., за себе си и като родител и законен представител на малолетното дете М. Ц., не се явява и не се представлява.

Административен съд-С. град, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване и от лице, легитимирано да го оспори. Спазен е и 14-дневният преклузивен срок за подаването на жалба.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-кметът на Р. „П.“, СО, на чиято територия се намира изземваното общинско жилище, в съответствие с разпоредбата на чл.34, ал.1 НРУУРОЖТСО и чл.65, ал.2 от ЗОС. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт-чл.59, ал.1 и ал.2 от АПК, вр.НРУУРОЖТСО, както и административно-производствените правила за издаване на акта. Актът е мотивиран като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Изяснени и правилно установени са релевантните за случая факти, които осъществяват хипотезата на приложимата материално правна норма на чл.65, ал.1 от ЗОС:

Със Заповед №РД-09-254/01.09.2010г. на К. на Р. ”П.”-СО, на основание чл.46, ал.2 от ЗОС и чл.33, ал.1, т.1 и ал.2 от НРУУРОЖТСО, поради неплатен наем и консумативи за осемнадесет месеца към 13.08.2010г., е била отменена Заповед за настаняване №РД-66-03/18.04.2005г. и е бил прекратен сключения въз основа на нея договор за наем от 03.05.2005г. с жалбоподателя в настоящото производство Р. Б. С. и членовете на семейството й /Г. Ц., неин съпруг и общото им малолетно дете М. Ц., род. На13.02.2005г., конституирани служебно от съда като заинтересовани страни в производството/. Обратно на твърденията на жалбоподателя /л.70/, заповедта за прекратяване на наемното правоотношение й е била връчена лично, което е видно от саморъчно отбелязване върху от нея /л.35/, като жалбоподателят изрично заявява в с.з. на 13.06.2011г. /л.70/, че подписът е неин. По делото е безспорно от фактическа страна между страните, че заповедта за прекратяване на наемното правоотношение за процесното жилище не е била оспорена и следователно е влязла в сила на 28.09.2011г. Влязлата в сила заповед за прекратяване на наемното правоотношение представлява правопрекратяващ правното основание да се държи процесното жилище юридически факт. При това положение и след като жалбоподателят не разполага с друго противопоставимо на общината право, което да обоснове ползването на процесното жилище, то тя и членовете на семейството й държат същото без правно основание. Ирелевантно за правните последици на влязлата в сила заповед за прекратяване на наемното правоотношение е последвалото след нейното издаване /на 14.12.2010г./ плащане на дължимите наеми за месеците октомври, ноември, декември и цялата 2010г., за установяването на което е представена фактура №* /л.7/. Плащането на дължимия наем е факт относим към издаването на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение, но не и към последващо издадената- на 08.12.2010г. и след влизането в сила на първата-28.09.2011г., заповед по чл.65, ал.1 от ЗОС за изземване

на имота. Втората, а не първата заповед е предмет на контрол за законосъобразност в пределите на настоящото съдебно производство.

При така установените факти и като съобрази разпоредбите на чл.46, ал.5 от ЗОС и чл.142, ал.1 от АПК, съдът намира, че обжалваната заповед по чл.65, ал.1 от ЗОС е материално законосъобразна. Наличието на малолетно дете в семейството и лошото имуществено състояние на жалбоподателя са разбираеми за съда и будят човешко състрадание, но предоставената ѝ от закона привилегия за ползване по наемно правоотношение на общинско жилище е именно поради тези факти. Тази привилегия не включва обаче правото да не се плащат дължимите наем и консумативи. Още по-малко съдът е властен да не зачете стабилитета на един влязъл в сила административен акт- Заповед №РД-09-254/01.09.2010г. на К. на Р. "П."-СО, пораждащ правомощието на административния орган да издаде обжалваната в настоящото производство заповед по чл.65, ал.1 от ЗОС за изземване на общинското жилище.

С оглед на гореизложеното и липсата на пороци за нищожност или отмяна /унищожаемост/ на оспорения акт, жалбата следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.пето от АПК, Административен съд-С. град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Р. Б. С. срещу Заповед №РД-09-424/08.12.2010г., издадена от К. Р. "П."-Столична община.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: